

வ
சிவமயம்

நற்சிந்தனைப் பாடல்கள்
சிவயோக சுவாமிகள்
அருளியது

சிவயோக சுவாமிகள் நம்பிக்கை நிதியம்
வெளியிட்டது.

1-1-1994

நற்சிந்தனைப் பாடல்கள்

சிவயோக சுவாமிகள்
அருளியது

சிவயோக சுவாமிகள் நம்பிக்கை நிதியம்
வெளியிட்டது.

1-1-1994

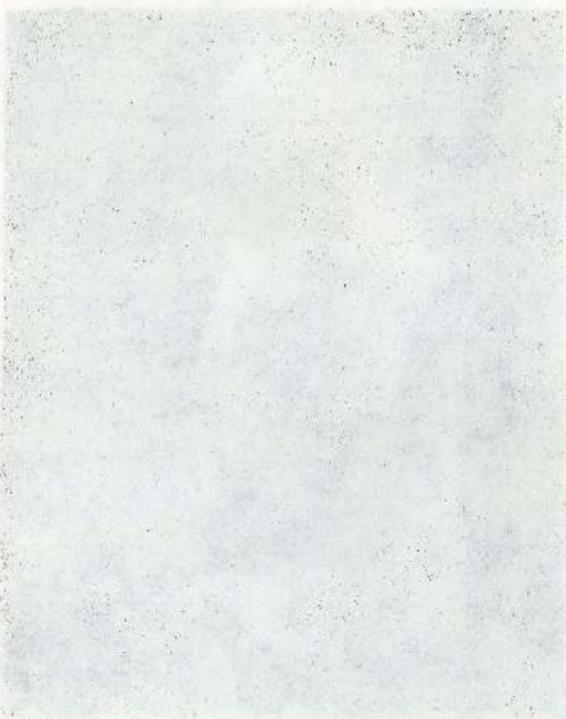

శాస్త్రప్రాప ప్రాణశుష్కిల్ప
శాస్త్రప్రాప కామవిశి
శయనిక్తి.

శాస్త్రప్రాప శాస్త్రప్రాప శాస్త్రప్రాప
1827. 1-1

சிவயோக சுவாமிகள்

மாபுரவை அவநாம

ஓம்
நம சிவயாய

சிவயோக சுவாமிகள்

சிவயோக சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்தில்உள்ள மாவிட்டபுரம் என்னும் ஊரில் 1872ம் ஆண்டு மே மாதம் 29ம் திகதியன்று அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் திரு அவதாரம் செய்தார். இவரது தந்தையார் பெயர் அம்பலவானர், தாயார் பெயர் சின்னாச்சி ப்பிள்ளை. சுவாமிகளின் பிள்ளைத் திருநாமம் ஒருவர் சதாசிவம் என்பர், இன்னொருவர் யோகநாதன் என்பர், வேறொருவர் தழ்பியம்யா என்பர்.

சுவாமிகள் கொழும்புத் துறையிலேயே வசித்துக் கல்வி தற்று வந்தார். அவர்களது ஆரம்ப பாடசாலை ஓர் கத்தோ லிக்க நிறுவனமாகையால் ஜோன் (John) என்னும் கிறிஸ்த வப் பெயரிலேயே பதியப் பெற்றார். ஆரம்ப பாடசாலைப் படிப்பு முடிந்ததும் மேல் படிப்புக்கு St. Patrick's கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார். அங்கு ஓர் குறிப்பிட்ட தரத்துக்கு ஆங்கில மும் தமிழும் படித்தார்.

சிறிது காலத்தில் கிளிநோச்சி நீர்ப்பாசனப் பகுதியில் களஞ்சியப் பொறுப்பாளராக அவருக்கு உத்தியோகம் கிடைத் தது. தமது கடமைகளைத் திறம்படவும் நேரமையாகவும் செய்தார். சக ஊழியர்களுடன் அன்பாகப் பழகினார். இயன் றளவு தான் தருமங்களைச் செய்தார். அல்லும் பகனும் ஆண்டவன் மீது நாட்டங்கொண்டிருந்தார். ஒய்வு நேரங்களி லெல்லாம் சைவத் திருமுறைகளையும் தமிழ் மறையாம் திருக் குறளையும் ஆர்வத்தோடு படித்து மனனம் செய்தார். இன் ஒம் ஒளவை மொழியையும், தாழுமானர் பாடல்களையும்,

பட்டினத்திட்கள் திருநூல்களையும், சித்தர் பாடலையும் கற்றுத் தெளிந்தனர்.

வினிநொச்சியில் பணிபுரியும் காலத்தில் கண்டிப்பான பிரமசரிய விரதம் பூண்டிருந்த சுவாமிகள் ஒழுக்கத்தால் வைரித்த வாழ்வு, வணக்கம் மணக்கும் வேலை, கடவுள்பக்தி, ஞானியர் நாட்டம், ஞான நூற்பயிற்சி என்னும் இயல்புகள் முதிர்ந்து “இறைகளோடிசைந்த இன்பம் இன்பத்தோடிசைந்த வாழ்வு” வாழ்வதற்கு தகைமையான ஒருவராய் மலர்ச்சி பெற்றார். இந்திலையில் செல்லப்பா சுவாமிகளைப்பற்றி கேள்விப்பட்டார். உத்தியோகத்தை உதற்றித் துள்ளிவிட்டு செல்லப்பரிடம் சென்றனர். அவர் யோக இளைஞரை நோக்கி இடிபோன்ற குரலில் ‘யாரடா நீ’ என்று அதட்டினார்.

‘யாரடா நீ என்று அதட்டினான்

அன்றேயான் பெற்றேன் அருள்’ என்று சுவாமிகள் பிறகாலத்தில் பாடிக்காட்டியவாறு அன்றிலிருந்தே செல்லப்பதே சிகிரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டார். சோதனைகளாலும் வேதனைகளாலும் காதனைகளாலும் யோகர் ஓர் ஒப்புயர்வற்றமகா முனிவரானார். அந்த நிலையில் ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் எங்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து எம்மையெல்லாம் வழிநடத்தி ஊர். அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாடல்கள் அனைத்தும் ‘நற்சிந்தனை’ என்னும் பெயர் கொண்ட நூலாகப் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பரம தேசிகர் 1964ம் ஆண்டு பங்குனி ஆயினியத்தில் மகா சமாதி அடைந்தார்கள்.

ஓம்
நம சிவாய
குருபரன் திருவடிசரணம்
எங்கள் குருநாதன்

என்னையெனக் கறிவித்தான் எங்கள் குரு நாதன்
 இணையடிஎன் தலைவைத்தான் எங்கள் குரு நாதன்
 அன்னைபிதாக் குருவானான் எங்கள் குரு நாதன்
 அவனி எல்லாம் ஆளவைத்தான் எங்கள் குரு நாதன்
 முன்னைவினை நீக்கிவிட்டான் எங்கள் குரு நாதன்
 மூவருக்கும் அறியவொண்ணான் எங்கள் குரு நாதன்
 நன்மைதீமை அறியாதான் எங்கள் குரு நாதன்
 நான்தானாய் விளங்குகின்றான் எங்கள் குரு நாதன். 1

தேகம்நீ அல்லவென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 சித்தத்திற் திகழுகின்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 மோகத்தை முனியென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 முத்திக்கு வித்ததென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 வேகத்தை கெடுத்தாண்டான் எங்கள் குரு நாதன்
 வின்னூம் மண்ணூம் ஆகிநின்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 தாகத்தை ஆக்கிவிட்டான் எங்கள் குரு நாதன்
 சத்தியத்தைக் காணவைத்தான் எங்கள் குரு நாதன். 2

வாசியோகம் தேரென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 வகாரநிலை அறியென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 காசிதேசம் போ என்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 கங்குல் பகல் இல்லையென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 நாசிநுனி நோக்கென்றான் எங்கள் குரு நாதன்.

நடன்தெ ரியுமென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
மாசிலோசை கேட்குமென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
மற்றுப்பற்றை நீக்கென்றான் எங்கள் குரு நாதன்.

3

இருவழியை அடையென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
எல்லாம் விளங்குமென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
கருவழியைக் கடவென்றான் எங்கள் குரு நாதன்

கட்டுப்படும் மனமென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
ஒருவரும் அறியாரென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
ஒங்கார வழியென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
நிருமலனாய் இருவென்றான் எங்கள் குரு நாதன்

நீயேநான் என்று சொன்னான் எங்கள் குரு நாதன்.

4

திக்குத் திகாந்தமெல்லாம் எங்கள் குரு நாதன்

சித்தத்துள் நிற்கவைத்தான் எங்கள் குரு நாதன்
பக்குவமாய் பேணென்றான் எங்கள் குரு நாதன்

பார்ப்பதெல்லாம் நீயென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
அக்குமணி அணியென்றான் எங்கள் குரு நாதன்

அஞ்சிசமுத்தை ஒதென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
நெக்குநெக் குருகென்றான் எங்கள் குரு நாதன்

நித்தியன்றீ என்று சொன்னான் எங்கள் குரு நாதன்.

5

தேடாமல் தேடென்றான் எங்கள் குரு நாதன்

சீவன் சிவனென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
நாடாமல் நாடென்றான் எங்கள் குரு நாதன்

தல்லவழி தோன்றுமென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
பாடாமற் பாடென்றான் எங்கள் குரு நாதன்

பத்தரினம் சேரென்றான் எங்கள்குரு நாதன்

வாடாமல் வழிபடென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
வையகத்தில் வாழ் என்றான் எங்கள் குரு நாதன்.

6

தித்திக்கும் ஒருமொழியால் எங்கள் குரு நாதன்

சின்மயத்தைக் காணவைத்தான் எங்கள் குரு நாதன்
எத்திக்கு மாகினின்றான் எங்கள் குரு நாதன்

எல்லாம் என்றுரைத்தான் எங்கள் குரு நாதன்
வித்தின்றி நாறுசெய்வான் எங்கள் குரு நாதன்

விண்ணவரும் அறியவொண்ணான் எங்கள் குரு நாதன்
தத்துவா தீதன்ஆணான் எங்கள் குரு நாதன்

சகலசம் பத்துந்தந்தான் எங்கள் குரு நாதன்.

7

ஆதியந்தம் இல்லையென்றான் எங்கள் குரு நாதன்

அதுவேநி என்றுரைத்தான் எங்கள் குரு நாதன்
சோதிமயம் என்றுசொல்ளான் எங்கள் குரு நாதன்

சுட்டிறந்து நில்லென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
ஶாதி சமயமில்லான் எங்கள் குரு நாதன்

தானாய் விளங்குகின்றான் எங்கள் குரு நாதன்
வாதியரும் காணவொண்ணான் எங்கள் குரு நாதன்

வாக்கிறந்த இன்பம் தந்தான் எங்கள் குரு நாதன்.

8

முச்சந்திக் குப்பையிலே எங்கள் குரு நாதன்

முடக்கிக் திடந்திடென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
அச்சமொடு கோபமில்லான் எங்கள் குரு நாதன்

ஆணவத்தை நீக்கிவிட்டாள் எங்கள் குரு நாதன்
பச்சைப் புரவிலிலே எங்கள் குரு நாதன்

பாங்காக ஏறென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
தக்கன்கட்டா வீட்டிலே எங்கள் குரு நாதன்

தாவுபரி கட்டென்றான் எங்கள் குரு நாதன்.

9

நாமோநாம் என்றுரைத்தான் எங்கள் குரு நாதன்
 நமக்குக்குறை வில்லையென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 போமேபோம் வினையென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 போக்குவர வில்லையென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 தாமேதாம் என்றுரைத்தான் எங்கள் குரு நாதன்
 சங்கற்பம் இல்லையென்றான் எங்கள் குரு நாதன்
 ஒமென்று உறுதிதந்தான் எங்கள் குரு நாதன்
 ஊழையெழுத் தறியென்றான் எங்கள் குரு நாதன். 10

ஒத்து குது முதலை கூடாது குது முதலை
 குத்து குது முக்கா மாத்துத்துந்து பூங்கா
 குத்து குது முக்கா சூரியால்விடுகிறி முதலை
 குத்து குது முக்கா மாத்துத்துந்து பூங்கா
 குத்து குது முக்கா மாத்துத்துந்து பூங்கா

ஓம்
நம சிவாய

சிவசிவ ஓம்ஓம்

சிவசிவ செல்வக் கணபதி	ஓம்ஓம்
சிவசிவ செல்வவே லாயுதன்	ஓம்ஓம்
சிவசிவ செல்வச் சிவதொண்டன்	ஓம்ஓம்
சிவசிவ செல்வச் சிவனடியார்	ஓம்ஓம்
சிவசிவ எம்முள் திருவருள்	ஓம்ஓம்
சிவசிவ செல்வத் திருமால்	ஓம்ஓம்
சிவசிவ அயன்முதல் தேவர்கள்	ஓம்ஓம்
சிவசிவ ஐம்பெரும் பூதங்கள்	ஓம்ஓம்
சிவசிவ சிவசிவ ஐம்பொறி	ஓம்ஓம்
சிவசிவ சிவசிவ ஐம்புலன்	ஓம்ஓம்
சிவசிவ சிவதச நாடிகள்	ஓம்ஓம்
சிவசிவ சற்குரு நாதன்	ஓம்ஓம்

எல்லாம் சிவமே ஈகடுபா

அப்பனும் அம்மையும் சிவமே அநிய சகோதரர். சிவமே ஒப்பில் மனைவியும் சிவமே ஒத்தரும் மைந்தரும் சிவமே செப்பில் அரசரும் சிவமே தேவாதி தேவரும் சிவமே இப்புவி எல்லாம் சிவமே என்னை ஆண்டதும் சிவமே.

ஓம்
நம சிவாய
முத்திக்கு வழி

ஆசிரியப்பா

முத்திக்கு வழியை மொழியக் கேண்மோ!
சத்தியம் பொறுமை சாந்தம் அடக்கம்
நிந்தியா நித்திய வத்து விவேகம்
பத்திசெய் அடியரைப் பணிதல் பகலவன்
எழுமுன் எழுதல் இரும்புனல் ஆடல்
வழுவில்ஜுந் தெழுத்தும் வரன்முறை பயிலல்
குருபதம் பணிதல் கோலநீ றணிதல்
வரும்பசிக் குண்ணல் வாயுற வாழ்த்தல்
சாத்திரம் பயிறல் தன்போற் பிறரையும்
பார்த்தல், பணப்பற் றொழித்தல் பண்புடன்
வார்த்தை யாடல், வாதனை தீர்த்தல்
கோத்திரம் குலமெனும் கோட்பா டொழித்தல்
எட்டுணை யேனும்
வேண்டுதல் வேண்டாமை இன்றி என்றும்
ஆண்டவன் அடிக்கீழ் அமர்ந்து வாழ்தலே.

ஓம்
நம சிவாய
ஓழுக்கம் விழுப்பம் தரும்

ஓழுக்கம் விழுப்பம் தரும் தம்பிமாரே
 ஒம் என்று சிந்தை செய்வீர் தம்பிமாரே
 அழுக்கா றவாவெகுளி தம்பிமாரே
 ஆன்மாவைப் பந்திக்கும் தம்பிமாரே
 வழுக்கி விழுந்தாலும் தம்பிமாரே
 மலரடியைச் சிந்தைசெய்வீர் தம்பிமாரே
 பழுத்த அடியருடன் தம்பிமாரே
 பாடிப் பணியவேண்டும் தம்பிமாரே
 மூப்புவத் தடையுமுன்னே தம்பிமாரே
 முழுதும் அறியவேண்டும் தம்பிமாரே
 நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்துத் தம்பிமாரே
 நாட்டிற்பொருள் தேடவேண்டாம் தம்பிமாரே
 ஆதியந்தம் நமக்கில்லைத் தம்பிமாரே
 ஆன்மாவே நாங்கள் காணும் தம்பிமாரே
 ஒது உணரவேண்டும் தம்பிமாரே
 உய்யவழி அதுகாணும் தம்பிமாரே
 சாதி சமயபேதம் தம்பிமாரே
 சங்கற்ப மென்றறிவீர் தம்பிமாரே
 வாழிவாழி சிவன்நாமம் தம்பிமாரே
 மனசாரச் சொல்லுங்கள் தம்பிமாரே
 வாழிசிவ ணடியார்கள் தம்பிமாரே
 மன்னவனும் செங்கோலும் தம்பிமாரே.

ஓம்
நமசிவாய்

சும்மாவிருக்கும் சுகமறிய வேண்டும்

திருநீறும் ஐந்தெழுத்தும் வேண்டும் - வேல்வேல்
சிவனென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் - வேல்வேல்

ஒருவேற வேசெபிக்க வேண்டும் - வேல்வேல் ,
ஒருவருக்கும் பொல்லாங்கு செய்யாமை வேண்டும் - வேல்வேல்

கருலுமில் வாராமை வேண்டும் - வேல்வேல்
கண்கவரும் மின்னாரை எண்ணாமை வேண்டும் - வேல்வேல்

குருபாதம் மறவாமை வேண்டும் - வேல்வேல்
குறைவொன்று மின்றி நாம்வாழ வேண்டும் - வேல்வேல்

கொல்லாமை கள்ளாமை வேண்டும் - வேல்வேல்
கோபம் பொறாமை கொள்ளாமை வேண்டும் - வேல்வேல்

எல்லார்க்கும் அன்புசெய்ய வேண்டும் - வேல்வேல்
எனதுயான் என்பதை விட்டுவிடவேண்டும் - வேல்வேல்

நல்லோர் இனச்கமே வேண்டும் - வேல்வேல்
நடுநிலைமை மாறா திருக்கவேண்டும் - வேல்வேல்

சொல்போலே சொல்லுதுதி வேண்டும் - வேல்வேல்
சும்மா இருக்கும் சுகமறிய வேண்டும் - வேல்வேல்.

ஓம்
நமசிவாய
ஏத்துக பொன்னடி

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா
 எழுக புலருமுன் ஏத்துக பொன்னடி
 தொழுது வணங்குக தூநீ றணிக
 பழுதிலைந் தெழுத்தும் பன்னுக பன்முறை
 அழுது புலம்புக வாய்விட் டரற்றுக
 அன்னை பிதாவின் அடியினை வணங்குக
 தன்னைப் போலச் சகலமும் ஒம்புக
 விண்ணைப் போல வியாபகம் ஆகுக
 கண்ணைப் போல காங்க அறத்தை
 செய்வன் எல்லாம் செவ்வனே செய்க
 கையும் மெய்யும் கருத்திற் கிசைக
 அழுக்காறு கோபம் அவாஅ ஒழிக்க
 விழுப்பம் மிக்க மேன்மக்கள் தம்மை
 ஒருபோதும் மறவாது உறவு கொள்க
 கருவிலில் வாராக் காரணம் காண்க
 தன்னை அறிக தானே ஆகுக.
 மின்னை ஒத்த வாழ்வை வெறுக்க
 வறுமை வந்துழி மனம்தள ரந்க
 மறுமை இன்பம் மறவாது நாடுக
 அடியார் தங்கள் அடியினை மலர்க்கீழ்
 குடியாய் வாழுக குறைவெலாம் தீர்க
 சன் அடியினை ஏத்தி ஏத்தி
 வாச மலர்கொடு வாழ்த்தி வாழ்த்தி
 மத்தன் இவ்வென் மன்னைவர் பேசுவாம்

சித்தன் இவனெனத் தேவர்கொண் டாடவும்
 இவ்வண்ணம்
 ஒத்தன ஒத்தன ஊரவர் பேசிடச்
 சித்தந் தெளிந்து சிவாய நமவென
 நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நினைந்து
 பொன்றும் உடலைப் போற்றுதல் ஒழிந்து
 நன்மை தீமை நாடா தொருவி
 அன்னை போல அன்மிற் சிறந்து
 பின்னை ஒன்றும் பேசா தடங்கி
 என்றும் வாழ்ந்தினி திருத்தல் இன்பமே.

ஓம்
நமசிவாய

சிவசிவதிவ

அன்பரன்பது சிவ சிவ சிவ ஆசையற்றது சிவ சிவ சிவ
இன்பமயமது சிவசிவசிவ ஈசனுயிர்தொறும் சிவசிவசிவ
முன்பின் அற்றது சிவசிவசிவ மோனமுதலது சிவசிவசிவ
தன்வயத்தது சிவசிவசிவ சர்வவல்லபம் சிவசிவசிவ.

பொன்னிறத்தது சிவசிவசிவ போக்கிலாதது சிவசிவசிவ
என்னிடத்தது சிவசிவசிவ எங்குமுள்ளது சிவசிவசிவ
மண்ணிடத்தது சிவசிவசிவ மந்திரரூபம் சிவசிவசிவ
விண்ணிடத்தது சிவசிவசிவ வேதமானது சிவசிவசிவ.

மட்டிலாதது சிவசிவசிவ மங்கைபங்கது சிவசிவசிவ
முட்டிலாதது சிவசிவசிவ மூவராவது சிவசிவசிவ
கிட்டொணாதது சிவசிவசிவ சிருபையுள்ளது சிவசிவசிவ
எட்டிலானது சிவசிவசிவ ஏகமாவது சிவசிவசிவ.

அன்னையாவது சிவசிவசிவ அப்பனாவது சிவசிவசிவ
முன்னையுள்ளது சிவசிவசிவ முனிவர்புகழ்வது சிவசிவசிவ
என்னையாள்வது சிவசிவசிவ எடுத்ததிருவடி சிவசிவசிவ
பின்னையென்பீழை சிவசிவசிவ பேதாபேதம் சிவசிவசிவ.

ஓம்
நமசிவாய
சிவனடியைச் சிந்திநெஞ்சே

அன்பிலா ரோடுறவு கொள்ளாதே அடுத்தோருக்குத்
துன்பத்தைச் செய்யாதே சூதும்வாதும் பேசாதே
இன்பத்தில் துன்பத்தில் ஏகமன சாயிருந்து
தென்புடனே அரன்பாதம் அந்திசந்தி சிந்திநெஞ்சே.

ஆரோடும் பணக்காதே ஆசைதனைக் கொள்ளாதே.
ஊரோடே ஒத்துநட உண்மையைத் தேடிக்கொள்
நீரோடே வெகுநேரம் நீந்திவினள் யாடாதே
சேரோடே சிவன்பாதம் எப்போதும் தேடுநெஞ்சே.

இடுவைத மறவாதே ஏழைகளை இகழாதே
கெடுவது நினையாதே கேளிரைப் பிரியாதே
சடுவது சொல்லாதே துணையின்றிச் செல்லாதே
படுதலையிற் பலிகொள்ளும் பரமனைப் பாடுநெஞ்சே.

ஈவது னிலக்காதே இழிதொழில்கள் செய்யாதே
சாவது வந்தாலும் சத்தியத்தை மறவாதே
ஆவதும் அழிவதும் நமக்கில்லை எனவறிந்து
தேவர்கள் தொழுதேத்தும் சிவனடியைச் சிந்திநெஞ்சே.

ஓம்
தமசிவாய்

வீரமாமயில் ஏறும் வேலவ

இராகம் - கரகரப்பிரியா

தாளம் - துபகம்

பல்லவி

வீர மாமயில் ஏறும் வேலவ — விளங்கு

கெளரி பாலகா — வா

அநுபல்லவி

கானக் குறத்தி மகிழும் பாதா — காக்கும்
கடவுள் துதிக்கும் நாதா.

(வீர)

சரணம்

எனக்கும் உனக்கும் பேத மேனோ
எடுத்துச் சொன்னால் போதம் போமோ
மணக்கும் சோலை நல்லூர் வாசா
வணங்கும் யோக சவாமி நேசா.

(வீர)

பரவ வரமருள் பரமதயாளா

மரகத மயின்மேல் வருமுருகா
அரகர சிவசிவ அறுமுகவா
சரவண பவனே சண்முகவே
வரந்தர வாவா என்முன்னே
அரவணி சிவனார் அருள் பாலர
பரவ வரமருள் பரமதயாளா.

ஓம்
நமசிவாய

நீயென்னை ஆளாயோ

சோதிப் பிழம்பே சுரிகுழலாள் தன்கணவா
ஆதிப் பொருளே அறியாமை யால்மிகும்
பாதிக்கப் பட்டேன் பரனே இனியுன்து
நீதிக் கழல்காட்டி நீயென்னை ஆளாயோ.

ஆளான மெய்யடியார் அகங்கோயில் கொண்டவனே!
கேளாயோ இன்னுங் கிருபையுனக் கில்லையோ?
பாழாகப் போகாமற் காப்பதுன்றன் பாரமையா
வாளா விருந்தாற் பழியுனக்கு வந்திடுமே.

வந்துன் அடியடைந்த மெய்யடியார் வருத்தமெல்லாம்
வெந்துபோம் வண்ணம் மிகுகருணை நீயனித்தி
அந்தமொழி கேட்டு அடியேனும் உன்னடிக்கீழ்
வந்தேன் கருணை வழங்காய்நீ வான்பொருளே.

ஓம்
நமசிவாய

மங்களம் ஜெய மங்களம்

அப்பனுக்கும் அம்மைக்கும் மங்களம்
 அத்துவித வஸ்துவுக்கு மங்களம்
 ஒப்பில்குரு நாதனுக்கு மங்களம்
 உத்தம பத்தருக்கு மங்களம்
 முப்பொழுதும் தொழுவார்க்கு மங்களம்
 மூவாசை வென்றவர்க்கு மங்களம்
 முப்பத்து முத்கோடி தேவர்க்கும் மங்களம்
 முனிவர்க்கும் இருடிகட்டும் மங்களம்
 தன்னைத்தன்னா ஸஹித்தவர்க்கு மங்களம்
 ஜெயமிட்ட(①) உண்பவர்க்கு மங்களம்
 ஜெயமில்லாச் சாதுக்கட்டு மங்களம்
 ஆதியந்த மில்லாத ஆன்மாவுக்கு மங்களம்
 சீர்காழித் தேவருக்கு மங்களம்
 திருநாவுக் கரசருக்கு மங்களம்
 சீர்பெருகு சந்தர்க்கு மங்களம்
 திவ்விய மாணிக்கர்க்கு மங்களம்
 எங்கும் தங்கும் உயிர்களுக்கு மங்களம்
 மங்களம் ஜெய மங்களம்
 யங்களம் ஜெய மங்களம்.

ஓம்
நமதிவாய்

வரி ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கம் உயிரினுஞ் சிறந்தது. ஒழுக்கம் உடையார் எல்லாம் உடையார். ஒழுக்கங்களாவன் கொல்லாமை, கள்ளாமை, பிறர்வசை உரையாமை, பிறர் பொருள் கவராமை, தாழ்மை, பொய் உரையாமை முதலியனவாம்.

எக்கருமத்தைச் செய்யும் பொழுதும் ஊக்கத்தோடும் சிரத்தை யோடும் மனமகிழ்ச்சியோடும் செய்து பழகுதல் வேண்டும். அப்படிச் செய்து பழகிவந்தால் மன உறுதி உண்டாகும். அதோவது மனம் ஏகாக்கிர சித்தத்தைப் பொருந்தும். பொருந்தவே ஆன்ம சக்தி அதிகரிக்கும். நினைத்த காரியம் நினைத்த மாத்திரத்திலே உண்டாகும். இவர் பகைவர் இவர் உறவினர் என்ற பாருபாடு சித்தத்திற் புகுந்து கவலையை உண்டாக்காது. எனக்கொரு குறைவுமில்லை, என்னிடத்திலே எல்லோரும் அன்பாய் இருக்கிறார்கள், நானும் எல்லாரிடத்தி லும் அன்பாயிருக்கிறேன் என்று அடிக்கடி நினைத்து நினைத்து சாதிக்க வேண்டும்.

ஏனால்கூட அதிகமாக மலைக் கலைக்
ஏனால்கூட அது மலைக் கலை
ஏனால்கூட அது மலைக் கலை

ஓம்
நமசிவாய
நான் யார் பாவுரி

நீ உடம்பன்று, மணமன்று, புத்தியன்று, சித்தமன்று நீ ஆத்மா. ஆத்மா ஒரு நானும் அழியாது. இது பகான்களுடைய அநுபவ சித்தாந்தம். இந்த உண்மை உனது உள்ளத்தில் நன்றாய்ப் படியக் கடவுது.

ஆனால் நீ கவனிக்க வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அதாவது தரும நெறியில் பிசுகாதே. என்னுமிரும் பெருமான் திருமுனிலை என்று சாதனை செய். கடவுள் உள்ளும் புறம்பும் உள்ளவர்.

நான் யார் பாவுரி

இப்படிக்கு
அவனே நானே

ஆண்டவனையன்றி வேறொரு பொருளும் இல்லை. அனைத்தும் அவன் செயல். உனது கமை முழுவதையும் திருவடிக் கீழ் இறக்கிவைத்து இளைப்பாறு. கவலைக்கு இடம் கொடாதே. நான் செய்தேன், அவன் செய்தான் என்று நலியாதே. விழித்திரு.

ஓம்
நமசிவர்ய
சிவோகம் பாவனை

தெய்வத்தை நம்டு. முழுமனத்தோடு நம்டு. உலகில் உனக்கினியதெனத் தோன்றும் எவற்றிலும் இனியதாக நினை. அதைவிட வேறில்லை என்று நினை. இருக்கும்போதும், நிற்கும்போதும், நடக்கும்போதும், கிடக்கும்போதும் நினை. உனது நரம்பிலும் தசையிலும் இரத்தத்திலும் தெய்வம் என்னும் நினைவே நிறைவதாக. நானில்லை கடவுளே இருக்கிறாரே என்னும். கடவுளைக் கும்பிடுதலே வாழ்வின் இலக்காக வைத்துக்கொள். எவன் எதை நினைக்கிறானோ அவன் அதுவாகி ரான். கடவுளை உனது உள்ளத்தில் வைத்து வளர்ப்பாயாக. எல்லாம் அவருடைய செயலாகுக. ஈற்றில் எல்லாம் அவணாகவே காணப்படும்.

மகா வாக்கியங்கள்

ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை

எப்பவோ முடிந்த காரியம்

நாம் அறியோம்
முழுதும் உண்ணம்

வெட் பிரின்ட், கொழும்பு - 2.